

Een dankbare herinnering aan

JACOBUS VAN TRIER

weduwnaar van

Maria van Zon

Geboren 5 januari 1901 te Gilze en overleden te Breda op 28 juli 1981.

"Het leven van hem die het goede doet en vol aandacht is voor anderen, blijft voor altijd getekend in ons hart"
(psalm 1)

Tot in zijn 80ste jaar heeft vader kunnen genieten van 'n goede gezondheid. Overal kon je hem zien fietsen, maar vooral ging hij graag de bossen in. Gemakkelijk stapte hij van zijn fiets af, om hier en daar even een praatje te maken: want daar had hij grote behoefte aan. Hij had graag aanspraak en kon maar moeilijk alleen zijn.

Na de dood van zijn vrouw, nu 12 jaar geleden, wilde hij wel zolang mogelijk zelfstandig blijven wonen, maar hij was er blij mee en dankbaar voor, dat hij 'n tweede thuis had bij zijn dochter Cor, waar hij kon eten en vele uren van de dag kon doorbrengen.

Zijn leven wordt wel gekenmerkt doordat hij hard heeft moeten werken op 't schoenfabriek, om de kost te kunnen verdienen.

Toen moest er zuinig geleefd worden en deze levensinstelling heeft hij altijd behouden.

Hij was verdraagzaam van aard en zeer goedmoedelijk in de omgang: van de andere kant wilde hij ook graag alles weten en had dan daar zijn zegje over, vaak bekeken vanuit vroeger.

Als opa hield hij van zijn kleinkinderen en was ook trots op hen: op zijn eigen rustige manier ging hij met hen om.

Vader was iemand die van zichzelf vond, dat hij altijd gezond moest zijn en die ene keer dat hij ziek was, kon hij zeggen: "ze maken wel weer 'n nieuwe van mij".

Maar de laatste 5 weken ging het hard achteruit met zijn gezondheid. Ongetwijfeld heeft ook hijzelf zijn einde voelen naderen. In een zeer korte tijd was hij totaal opgeleefd en is het leven uit hem weggeleden.

Als gelovige deed hij gewoon zijn plicht, zoals het volgens hem hoorde. Moge God hem nu ook trouw zijn en hem de eeuwige rust geven, die hij zeker verdiend heeft.

Allen die goed geweest zijn voor vader en opa tijdens zijn leven, die belangstelling toonde tijdens zijn ziek-zijn en nu met ons meelevend, zijn wij dankbaar.

Kinderen en kleinkinderen